

Şiirle Örttüm Tüm Acılarımı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Ağustos 2017

Hırpani ağıtlarımı gömdüm dün gece ve efil efil esen rüzgâra nazire ettim gök kubbe nezdinde yırtık zarfın içindeki eleme sana postalarken.

Kurdelesini kesildi genç çiftin ölüm ayırana değin bir arada olmalarını öğütleyen o şiirin penceresinde.

Islak kuma gömdüm başımı önce gökdelenlere bakıp sonra da gök kubbede mesken arayıp belki de somut bir resim belledim zihnimde yine mutluluğa çıkan basamakların henüz kırılmadığı.

Şaibeli şiirlerle keşişti yolum ve aşka ramak kala şiir ağladı.

Ben ağlamadım zira zaten sırlısıklandımdım. Bir beyit ya da bir hikâye... Öyle ya, aşkı ve edebiyatı iç içe yaşayan bir günceden öte ne olabilirdim ki?

Bir güfteyi sırtlayan şaire gıpta ettim zira ölmüştü.

Bir ölüyü taşıyan omuzlara gıpta ettim bu sefer zira kendini unutmuştu.

Sonra da kendime gıpta ettim zira ölümüne zapt ediyordum nefsimi.

Durağandı hayat bense devingen mahiyette ve çözüldükçe yüreğimin bağları, kardım ansızın hem de kandıklarına sitem edip zılgıt yiyen bir çocuk kadar da patavatsız.

Aşkı ölümlü bilmişim.

Ölümü ise aşk.

Bilip bilmediğimden ziyade bildirip bildiremediğimdi yoksa neden yazıyordum bunca yazıyı?

Sordum sakilce ve sustular inatlaşıp.

Sustum yine sustular.

Ölümüne aşkı siz bilir misiniz, demekse içimden geçendi.

Soru imleci yoktu sonunda cümlelerin zira soru yoktu ortada onların kanıksadığı.

Aslında sen de yoktun.

İyi de ben neye âşıktım?

Bir surede gizli matemi bildirdi bana Yaratan.

Susmayı ise annem öğretti.

Sevmeyi Rabbimden öğrendim aşk hepten sırdaşı iken müminin.

Ve en yakın dostum itiraf etti:

“İçgüdülerinden bihabersin ama sen aşka âşısın.”

Aşkına inat kaçmıştı baba evinden.

Aşkıma inat içime yumulmuştum.

“Katatonik.”

Tanımı koymuştum.

Kuramlardan nasiplenip seğirttim bir cümlede.

Kural dışı sevdim.

Kuralları asla sevmedim.

Kuralsız sevdim ve kimse bilmedi O'nun haricinde.

Sevmeyi Rabbimden öğrendim.

Bulmuştum nihayetinde çıkış noktasını.

İçe dönük bir hutbede evrildim ve mayamı aşkla yoğuran evrene sitem ettim.

Neden ben?

Günahımı örtmekle ölmek arasında gidip geldim.

Af diledim bu kez.

Neden harcamıştım bunca zamanı?

Sus'lara gebe ömrü hibe ettim usulca ve şiirle örttüm tüm acılarımı ve öldüm yeniden, yarın dirilmeyi umut ettiğim en mutlu şiiri yazmaya meyyal sırlarımı sırtlanıp karışırken geceye.